

[Socialministeren.]

ved kommunernes frivillige medvirken, således at der ikke efter den 1. april 1976 skete genoprettelse af stillinger, der var nedlagt i medfør af ovennævnte cirkulæreskrivelse, og at nyoprettede institutioner blev normeret i overensstemmelse med cirkulæreskrivelsens regler.

For netop at opnå den af folketingets tilsluttede besparelse – svarende til ca. 3.600 heltidsstillinger på årsbasis – meddelte socialministeriet i sit cirkulære af 30. juni 1976 om maksimumsgrænser et beløb til hver kommune til dispensationer, hvor særlige forhold forelå. Rammerne for dette beløb var fastsat således, at der ville blive givet dispensationer svarende til en opfyldelse af folketingets sparemål af 30. april 1975.

Den statslige besparelse var hermed sikret, idet eventuelle kommunale dispensationer ud over de beløb, der kan indeholdes i de specielt refusionsberettigede udgifter, ikke kan anmeldes til statsrefusion, jfr. cirkulærets § 6.

Man må i denne forbindelse erindre, at daginstitutionsområdet ved bistandslovens ikrafttræden blev overført til kommunerne, at aftalen med Kommunernes Landsforening derfor kun kunne indeholde en henstilling til de enkelte kommuner om i 1976 at følge de retningslinjer, der var indeholdt i socialstyrelsens cirkulæreskrivelse af 13. juni 1975, og at de statslige styringsredskaber mere er egnet til ramme- end detailstyring.

Socialministeriet må derfor konkludere, at de foreliggende oplysninger tyder på, at de af socialministeren iværksatte foranstaltninger har tilvejebragt en personalebesparelse af den ønskede størrelsesorden.

Af *Brusvang* (CD) til ministeren for offentlige arbejder (1/12 76):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt man inden for Danske Statsbaner har overvejelser om at lade al kioskvirksomhed efterhånden overgå til egentlig DSB-drift eller eventuelt i storforpagtning, dvs. kontrakter, hvorved et større antal kiosker eller restaurationsvirksomheder overlades til en enkelt person?«

(Spm. nr. 152).

Begrundelse.

På jernbanestationer m. v. landet over ses i stigende omfang oprettet kiosker, butikker, restaurationer m. v., der fremtræder som DSB-virksomheder og er betegnet som sådanne.

Disse virksomheder er for det meste velindrettede og med en udmærket betjening. Desværre må det også tilføjes, at priserne ofte selv på de almindeligste forbrugsvarer som øl, sodavand og pølser ligger langt over de priser, der forlanges af lignende private virksomheder i nabolaget.

Dette synes ikke at være nogen heldig udvikling, slet ikke når der på en række jernbanestationer stadig findes private kiosker, som publikum er udmærket tilfreds med, og som har et langt billigere varesortiment.

Såfremt ministerens svar er bekræftende, bedes det derfor tillige oplyst, hvad der er begrundelsen for den omlægning, som er i gang. En omlægning, der altså ikke synes at være til forbrugernes fordel.

Minister for offentlige arbejder *Niels Mathiasens* svar (7/12 76):

Vedrørende: Driftsform og prispolitik for kiosker m. v. på DSBs områder.

Hvis jeg forstår forespørgeren ret, så er han bekymret for, at servicestandard og priser i kiosker og restauranter på DSBs områder skal blive negativt påvirket på en for brugerne ufordelagtig måde som følge af den organisatoriske struktur i driften af disse aktiviteter.

Forespørgeren anfører i begrundelsen bl. a., at priserne for de almindeligste forbrugsvarer såsom øl, sodavand og pølser ligger langt over de priser, der forlanges af lignende private virksomheder i nabolaget, samt at der på en række jernbanestationer findes privat drevne kiosker, der har et langt billigere varesortiment.

Kioskerne på DSBs jernbanestationer har i mange år været drevet af to private hovedforpagtere, en for tobaks- og bladkioskerne og en for chokolade- og frugtkioskerne. I april 1971 blev disse to hovedforpagtninger sammenslået til én, bl. a. fordi man herved opnåede en mulighed for at slå tobaks- og avis-kioskerne og chokolade- og frugtkioskerne sammen på en række stationer samt opnå en række andre personalebesparende og driftsøkonomiske fordele.

For restauranternes, herunder minibarernes, vedkommende er der i de senere år også sket en sammenslagning af mange små forpagtninger til én hovedforpagtning ud fra i princippet samme motiver som nævnt for kioskerens vedkommende.

De private forpagtninger for kiosker og restauranter er underlagt DSBs kontrol. hvad